

Lumina Sătelor

Onor. «Asociațiunea»

(Of.)

Sibiu

Foaie săptămânală pentru popor.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an Lei 55--
Pe o jumătate de an 30--
Pentru străinătate 100--
Pentru America pe un an dolari 2--

Un număr Lei 1.50.

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 30.

Redactor: Preotul IOSIF TRIFA.

ANUNȚURI

se primesc la administrația din strada Mitropoliei 30.

PREȚUL ANUNȚELOR:

Un șir mărunț 3 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Înjurăturile sunt oprite!

Astăvară într'un sat am văzut aceste vorbe scrise pe o țidulă și bătute pe perețe. Și știți în ce loc era această țidulă? Într'o crâșmă. «Acesta-i casa mea, părinte, — zicea crâșmarul — și casa mea nu-i casă de înjurături și fărâdelegi... și eu urăsc pe cel ce se îmbată ca un porc și înjură... Eu nu dau de beut celor ce n'au cumpăt și dau afară pe cei ce vreau să facă bătăi și «scandaluri»... Despre acel crâșmar am auzit mai târziu și dela alții că își închide Dumineca birtu și fără ordin; ține gazetele «Libertatea», «Lumina Satelor» și în serile lungi citește oamenilor din ele.

În vremea Ungurilor, aproape toți crâșmarii de pe sate țineau «Libertatea» dela Orăștie și celiau din ea Dumineca oamenilor. Mulți din oameni se duceau la birt numai să audă ce «mai scrie popa Moța în «Libertatea». Crâșma noastră românească față de crâșma lui Ifig, îndeplinea astfel anumite rosturi naționale, culturale și am face o nedreptate crâșmarilor noștri români să nu le recunoaștem acest merit. Acum însă cu vremile schimbate, s'au schimbat și rosturile crâșmelor. Crâșmele s'au înmulțit și odată cu asta a intrat concurența între crâșmari, care de care să-și atragă «poporeni» mai mulți. Cunosce la sate crâșme cari pândesc Dumineca cu ceterași după oameni și cât ce se ivește atare om pe ușă, dă-i cu clanetu și burduna după el să-l tragă în ispită. Ba mai mult decât atât, sunt acuma și la sate unele crâșme ce țin «la îndemâna» beutorilor femei stricate pe cari le slobod în brațele lor (ca să treacă beutura).

Acum nici crâșmarii nu mai cheamă cu gazeta pe oameni la birt da nici oamenilor nu le mai arde de cetit la crâșmă. Acum chefurile și bețiile sunt la rând și Biblia crâșmelor cea cu 32 de foi (cărțile de joc). Mai de mult se băga omul în crâșmă cu o pițulă acum însă omul intră în birt cu sute și mii și asta încă-i o ispită. Ce să mai zic apoi că lăcomia de a câștiga, i-a jidovit și pe cei mai mulți crâșmari de ai noștri de strică beuturile așa că își cumperi la birt cu bani scumpi... boală 'n oase.

Aproape toate crâșmele noastre, și-au pierdut rosturile ce le-au avut odată. Aproape toate crâșmele de azi sunt iaduri cu gura căscată și mormânturi deschise. Să fugim de ele!!

Prea multe nedreptăți în jurul împărțirii moșiilor iar nedreptățile slăbesc fronturile noastre sufletești.

Nu se poate tăgădui faptul că în jurul împărțirii moșiilor s'au făcut prea multe și prea mari nedreptăți și înșelăciuni. 7 deputați s'au ridicat până acum în casa țării arătând multe feliuri de lucruri slabe dintre cari unele cu adevărat te pun în uimire și te umplu de scârbă. Așa, spre pildă în Bihor și Sătmăr oamenii se plâng că societățile «Motocultura» și «Tera» (în fruntea cărora stă chiar prefectul județului) au luat în arândă 15 mii de jugăre din locul ce se cuvenia obștiilor sătești. Pământul e arătat la lege ca «teren mlăștinos», dar de mlăștină nici pomeneală. Unui anumit «George Macri din București» i s'a scăzut arândă la 70 kg grâu și i s'a dat lui 2000 de jugăre pământ ce se făgăduise «Moșilor din satul lui Horia». În județul Arad se plâng oamenii împotriva societății «Agraria» în fruntea căreia sunt chiar unii domni deputați și senatori cari vin în arândă 2200 jugăre din moșia arhiducelui Iosif. Și mai stângătoare este nedreptatea din Secuime unde un deputat a spus că «prefectul județului mână în mână cu ați slujbiși înalți au scos de sub expropriere și au ajutat vânzarea din mână slobodă a moșiilor contelui M kes și a lui Czel (ce șede în Peșta) în valoare de 4 miliarde Lei». «Numiții au scos de sub expropriere averile s'cuiești pentru un onorar de 15 milioane Lei, păgubind statul cu 2 miliarde și jumătate. 150 vagoane porumb contingentat l'au vândut fabricilor de spirit etc... Ca pupază pe colac se aude că chiar și averile societății ungurești «Emke» ar fi scăpat de sub împărțire... Tot așa se ridică plângeri și din Basarabia, Bucovina și Vechiul Regat (despre cele din Oitenia am

mai scris). În afacerea împroprietării s'au înaintat la București 71 mii de recursuri, o dovadă și aceasta despre prea multele nemulțumiri.

Pricinile acestor abuzuri sunt de multe feliuri. Dar pricina cea adevărată este politica de partid care a închis și închide mereu ochii față de «afacerile» ce le fac «partizanii». Mulți pun vina și pe cei dela Casa centrală de împroprietărire că tot trimeteau de veste plugarilor să se feriască de înșelători, dar înșelăciunile plecau ch ar de pe acolo, adevărind încă odată vorba că «dela cap se impute pește». Că nu i lucru tocmai curat pe acolo, se vede și din aceea că au fost arestați 4 slujbiși dela Casa de împroprietărire, în frunte cu Gh. Dumitriu, directorul comitetului agrar.

Stăpânirea noastră dela București e datoare să ia cât mai grabnic aspre măsuri pentru îndreptarea relelor și nedreptăților ce s'au făcut în jurul împărțirii moșiilor. Suntem o țară încunjurată aproape de toate părțile de dușmani cari abia apucă să ne vadă slăbind ca apoi iarăși să ne poată sparge țara. Ne trebuie fronturi sufletești în care tot Românul să-și apere cu drag țara și moșia. Dar nedreptățile cu pământul nu întăresc, ci slăbesc aceste fronturi.

Domnule Ministru al împărțirii moșiilor! Plugărima te cunoaște și te prețuiește ca pe un mare prieten al ei ce mult ai ostent pentru împărțirea moșiilor. Un lucru însă mai așteaptă și îți mai cere plugărima: să trântești în lături cu tărie ușle temnițelor ca să între acolo cei vinovați de nedreptățile ce s'au făcut în prea multe locuri plugarilor!

Mitropolitul Ardealului în mijlocul poporului.

În cele 2 Dumineci trecute, poporul nostru din comunele Apoldul de jos și Sibiu-Maieri (ambele de aici de lângă Sibiu), au avut praznic de mare bucurie. În mijlocul lor s'a pogorât dela Sibiu mitropolitul lor Păstor sufletesc pentru sfîntirea bisericilor renovate cu mari jertfe bănești.

Comuna Apoldul de jos este una din cele mai fruntașe comune, locuită de Români harnici și voinici. Pe înaltul oaspe l-a așteptat la hotarul comunei un mareș banderiu de călăreț, iar în sat fruntașii comunei, clerul și poporul, l-au primit cu o preafrumoasă poartă de triumf. După încunjurarea și ungera sfintei biserici, s'a făcut sfânta Liturgie la sfârșitul căreia Mitropolitul a ținut o înălțătoare predică plină de învățături și sfaturi alese pentru binele și înaintarea poporului. Biserica n'a putut cuprinde mulțimea poporului ce se strânsese să audă glasul Păstorului.

La acest praznic a luat parte din Sibiu, prefectul județului, At. Boiu, dl Dr. Ilie Beu (fiul comunei) protopopul tractului și alți oaspeți aleși.

Biserica frumos renovată și pictată e o mărturie despre simțul de jertfă al poporului de acolo și desore hărnicia conducătorilor comunei. Multe ostenele a făcut îndeosebi părintele I. Popa și notarul I. Beu. Laudă lor și tuturor celorlalți conducători și poporului întreg!

Cealaltă sfîntire a fost în Sibiu-Maieri (suburbii Sibiiului). Vrednicul popor din acea parohie a pus în uimire întreg Sibiiul cu haina de mare praznic ce a îmbrăcat-o din acest prilej. I. Prea Sfîntia Sa Mitropolitul Nicolae a fost adus dela reședință cu o trăsură trasă de 4 cai albi și încunjurată de un banderiu-gardă de peste 40 călăreți împodobiți cu frumoase țesături naționale. Trecerea acestui convoiu pe strada Cisnădiei a fost de toată frumuseța și mândria Românilor.

La biserica frumos renovată și pictată de nou, înaltul păstor a fost așteptat de fruntașii satului, în frunte cu preotul. După slujba sfîntirii, Mitropolitul a ținut o predică foarte potrivită și înălțătoare de suflet. După sfârșitul slujbelor a urmat o gustare

de post. S'au ținut mai multe vorbiri. O mulțime de fruntași din Sibiu s'au pogorât cu acest prilej în mijlocul bravului popor din Maieri. Intre oazeți a fost și prefectul județului, generalul Botez etc.

Poporul a rămas foarte mulțumit și pentru vrednicia despre care și cu acest prilej a dat o dovadă atât de impunătoare, toată lauda i-se cuvine.

Prăznuirea zilei de 1 Decembrie

— o zi de înălțare și înfrățire sufletească. —

Prăznuirea zilei de 1 Decembrie 1918, adică ziua în care Ardealul s'a alipit pe vecie de țara-mamă, s'a făcut pe tot locul cu marea însuflețire. A fost o adevărată zi de înălțare și de înfrățire națională. O foarte cuminte orânduială a fost aceea că din Vechiul Regat au trecut la noi coruri și bărbați distinși cari au ajutat cu cântări și vorbiri praznicul nostru, iar de altă parte învățații noștri din Ardeal au vorbit la București.

La Sibiu încă a fost un praznic înălțător. După slujba din biserică, a vorbit foarte frumos însuși ministrul nostru de externe, I. G. Duca. Harnicul și neobositul profesor de muzică N. Oancea ne-a delectat și de astădată cu câteva cântări înălțătoare de suflet și cu piesa teatrală «Fetița orfană». După amiază a fost concertul trupei corale «Cântarea României» din București. A cântat un cor de 150 persoane, nespus de mare și frumos.

Să dea Domnul ca 1 Decembrie din anul acesta să însemne începutul unui veac mai ferit de zavistiile politice și cu mai multă dragoste și înfrățire sufletească între fiii acestui neam mult încercat!

Ce s'a mai dezbătut în Casa Țării?

Prea multă vorbărie.

Nici săptămâna trecută n'a ajuns încă la dezbateri nici o lege. E la rând tot numai răspunsul la Mesaj. E prea multă vorbărie goală, când țara are lipsă de atâtea legi și orânduiri bune și cumini. Felul cum merge înainte sfatul din casa țării, este o ogindă a scăderii noastre așa numite «tembelism», adică vorbe și iar vorbe, în loc de fapte și muncă.

În jurul răspunsului la Mesaj, a mai ajuns vorba și despre următoarele:

Despre împărțirea moșiilor

s'a vorbit și săptămâna trecută în sfatul țării. Mai mulți deputați au arătat multe nedreptăți ce s'au făcut plugarilor. În această afacere a vorbit și Mihalache, șeful partidului țărănesc spunând că cele 71 de mii de recursuri și cei 551 de slujbași cari au fost prinși cu înșelăciuni la împărțirea moșiilor, toate sunt tot atâtea dovezi că «Reforma Agrară nu s'a terminat».

Vorbirea lui N. Iorga

a fost săptămâna trecută partea cea mai luminoasă din dezbaterile sfatului țării. Marele nostru învățat a arătat încă odată mai luminos și mai bine ca oricine altul căile și drumurile pe cari trebuie să plece și să meargă înainte acest neam mult încercat. «În locul dezbaterilor de azi ar trebui să ne stăpânească cea mai luminoasă înfrățire, care singura-i în stare să creeze (să lucre) pe toate tărâmurile și singura ne poate duce înainte». Cu adevărat un glas și o chemare de profet!

Despre administrația Ardealului

N. Iorga a spus următoarele: «Așa cum a fost administrat Ardealul până azi, s'a făcut un mare rău. Este un plumb greu care a căzut în fundul sufletului ardelenesc și care greu va putea fi scos. Greșala e a tuturor guvernelor.

Nația aceasta are strânsă în sufletul său multă amărăciune, din cauza suferințelor de pe urma acestei stări de lucruri...»

Marele nostru învățat are toată dreptatea în această afacere căci de prea multe năravuri rele suferă administrația noastră. Dar cu toate relele (cari se vor mai curăți

ele rând pe rând), nu ne putem împăca cu cele ce le-a spus Mihalache în casa țării despre administrația noastră zicând că: «s'au cuibărit azi în administrație tot felul de elemente rele, încât azi cine vrea să fure nu se mai duce în codru, ci intră în administrație». — Un Român nu poate grai astfel despre țara lui!

Cum (nu) capătă Moșii pământ.

Marele nostru învățat, N. Iorga, a ridicat săptămâna trecută în casa țării plângerea unor Moși cari au umblat pe la București cu jalbă în afacerea pământului ce li s'a făgăduit și nu li se mai dă. «Au fost Moșii la mine — a spus dl Iorga — și plângând mi-au spus durerea lor». «Acum dacă ne întorcem acasă cu mâna goală, ne va bate străinul și va râde de noi...»

Tot așa au pățit și Moșii din satul lui Horia (Albac) cari ceruseră ceva pământ în Sătmăr. Li s'a și făgăduit 2000 de jugăre, dar pe urmă s'au dat unui domn N. Macri dela București, iar Moșilor li s'au lăsat mocirlele așa numite «Ecséti lap».

Vitegii din cuibul lui Iancu și Horia merită altă soartă!

Ce mai e nou în lumea mare?

Săptămâna trecută nu s'a întâmplat nimic deosebit în lumea mare. Sfatul aliaților discută la Paris modul cum să facă controlul în Germania despre care tot mai mult se adevărește că pe zi ce merge se înarmează în diferite chipuri violente. S'a mai întors «acasă» încă un făciur a lui Wilhelm, și aceasta tot o cobe de rău. Guvernul din Germania a căzut și altul a luat cârmă.

În Grecia tot frământări între republicani și regaliști (cei ce țin cu regele). Se aude că Iugoslavia și România vor interveni să nu fie delăturat regele George al Greciei (ginerele Regelui nostru și cumnatul Regelui din Iugoslavia). În Anglia sunt alegeri de deputați, iar America e ocupată cu frământările alegerii de președinte.

Cei ce sămănă lumină în popor.

Un plugar desface „Lumina Satelor” în 50 exemplare.

Amintim mai departe pe acei din sprijinitorii gazetei noastre cari desfac gazeta cu numărul, făcându-se în chipul acesta sămănători de lumină în popor.

În numărul acesta amintim cu laudă sprijinul unui vrednic econom, Aureliu Novac din Vasiova (Bănat). «Primesc «Lumina Satelor» în 50 exemplare la săptămână — ne scrie economul A. Novac — și gazeta o împarte fiul meu care este pe clasa II la liceul din Reșița și în toată Dumineca nu se rușinează a umbla întreg satul dela casa la casa să împartă Lumină poporului...»

Iată cum înțelege un plugar român să sămene lumină în popor. O de am avea pe tot locul astfel de sămănători de lumină! Vrednicului econom din Vasiova îi trimitem mulțămirea noastră.

Sfatul prefectilor dela București

„plângerile sătenilor să fie ascultate».

În săptămâna trecută s'a ținut la București un sfat al tuturor prefectilor din țară, în care sfat, miniștrii s'au înțeles cu prefectii despre unele-altele privitoare la stările din județe. «În vremea din urmă, a zis cătră prefectii ministrul președinte, s'au semnalat (au eșit la iveală) foarte multe abuzuri făcute de unii slujbași, mai ales în jurul împărțirii moșiilor. Prefecții nu ne-au înștiințat de aceste abuzuri, cu toate că ei poartă răspunderea despre toate cele ce se petrec în județe...»

Prefecții — a zis mai departe Brătianu — vor face dese inspecții prin județe și vor asculta în persoană plângerile sătenilor. Să nu se mulțamească numai cu rapoartele slujbașilor, ci să meargă la fața locului și să ia îndată măsuri de îndreptare. La asta prefectii s'au plâns că de multeori n'au putut îndrepta răul din pricina că unele oficii nu le dau ascultare. Așa un prefect a spus că a voit să inter-

vină la Consilierul Agricol a le face dreptate sătenilor și Consilierul a zis că lui nu-i poruncește fișpanul, ci numai ministrul. Unele diregătorii nu vreau să asculte de altele și asta-i un mare rău. Miniștrii au dat îndrumări ca diferitele diregătorii din județ să lucre mână în mână pentru îndreptarea relelor.

Sfatul prefectilor a mai dezbătut lucruri privitoare la repausul duminical, la drumurile de țară, la zidirea de școale, etc. — Numai cât un rău tot rămâne și după acest sfat și răul acela este că prefectii stau mai mult în slujba politicii de partide decât a binelui obștesc.

Să scadă taxele de vamă

pentru exportul vitelor.

Se știe că pentru exportul vitelor s'a pus o taxă de 8000 Lei de cap de vită. Această taxă este prea mare și din această pricină târgurile de vite nu se mai aspresc, ci se tot înmoaie. Numai vitele de tot grele se pot exporta cu o taxă așa de mare. Incolo stăm tot așa ca și când exportul de vite ar fi cu totul oprit. Dar treaba asta umblă cu pagubă nu numai pentru punga economului, ci și pentru țară, căci una din țările și bogățiile țării este economia de vite și această economie dă acum înapoi în loc să meargă înainte.

Un pricepător arată într'o gazetă că Ungurii, Sârbii și Cehoslovacii au o politică de export mai cuminte ca a noastră. Ei au slobozit bogățiile țării la export și cu asta țara li-se întărește. «Noi în-ă stăm ca într'o cetate închisă și ne mâncăm ultimele rezerve». «La toate abatoriile (tăietorile de carne) din Bănat, Ardeal, Bucovina se taie mai mult viței de lapte decât vite mari. Tot mai puțini economi își cresc vitele până în capăt, pentru că la urmă târgul nu le dă speșele creșterii...» Cu asta ajungem la împunerea vitelor. Prin toate țările carnea e mai scumpă de 3—4 ori ca la noi, o dovadă că guvernele de pe acolo mai bine se îngrijesc de economia de vite a țării lor.

Cerem să se scadă taxele de export puse pe vite!

Un ungar îi trezește pe ai noștri

— din beția politicii de partid. —

Pe când se certau mai bine ai noștri deputați în casa țării săptămâna trecută, s'a ridicat la vorbă un deputat ungar cu numele Șandor loșca și a vorbit ungarul atât de obraznic și cu atâta îndrăzneală, încât ai noștri deputați deodată s'au trezit din beția certelor politice și au făcut front Ungurului care nu ne mai slăbea din hula. A fost aceasta o arătare că noi Românii ar trebui să fim un singur front de luptă și de muncă față de atacurile și purtările străinilor din țara noastră, altcum băgăm numai apă pe moara lor.

Deputatul ungar a spus că vorbește în numele «suferințelor celor 2 milioane și jumătate de Unguri din România» și s'a plâns mai ales împotriva «prigonirii școalelor ungurești». Ministru nostru de școale la această minciună a arătat că Ungurii din România au acum mai mult cu 300 de școale primare ca pe vremea fostei Ungarii. Statul român ține pe cheltuiala lui 600 de școli ungurești și 40 de licee în vreme ce pe vremea Ungurilor noi cei 4 milioane de Români din Ardeal abia aveam 4 licee, iar Românii cari au rămas în Ungaria n'au nici un fel de școală românească...»

De încheiere Șandor baci a cercat să arate că și împăratul Traian ar fi fost de origine... ungar. O sărace Șandor baci!

Prețul (valuta) banilor a stat în săptămâna trecută așa:

1 dolar american	cu Lei	190—
1 franc francez	"	10 35
1 coroană cehă	"	6—
1 levă bulgară	"	1-50
1 dinar sârbesc	"	2-40
100 coroane ungurești	"	—75
100 coroane austriace	"	—32

Mărci nemțești nu cumpără nime. Leiul se ține la 9-50 centime franceze.

Evanghelia de Duminică: „Și s'a întristat căci era bogat foarte“ ...

«In vremea aceea, un om oare carele s'au apropiat către Isus ispitindu-l pe el și grăind: *Invățătorule bune, ce voi face să moștenesc viața veșnică? Iar Isus i-au zis lui: Poruncile știi: să nu curvești. Să nu ucizi. Să nu furi. Să nu fii mărturie minci-noasă. Cinstește pre tatăl tău și pre muma ta. Iar el a zis: acestea toate le-am păzit din tinerețele mele. Iar Isus auzind acestea i-au zis lui: încă una îți lipsește: toate câte le ai vinde-le și le împarți săracilor și vei avea comoară în cer, și vino după mine. Iar el auzind acestea, s'a întristat, că era bogat foarte. Și văzându-l Isus că s'a întristat, a zis: cât de anevoie vor intra întru împărăția lui Dumnezeu cei ce au avuții! Că mai lesne este a trece cămila prin urechile acului, decât bogatul a intra întru împărăția lui Dumnezeu» ... (Luca cap. 18 vers 18—25).*

Să luăm aminte! Nu cumva să credeți că evanghelia de Duminică ar cere dela noi să ne vindem averile și să le dăm săracilor ca să ne putem mântui. Nu avuția și strângerea ei este o pedecă pentru împărăția lui Dumnezeu, ci pedecile sunt betesugurile sufletești ce le scornește avuția în sufletul nostru dacă nu băgăm de seamă. Evanghelia din Duminică trecută ne arată un om pe carele avuția îl aruncase în brațele beuturilor și desfătărilor, iar evanghelia de Duminică ne arată pe un altul ce-și făcuse din bogăție un idol pe carele îl avea mai drag și mai de preț decât mântuirea lui sufletească. «Bogăția de ar curge, nu vă lipiți inima de ea», zicea psalmistul, dar greșala aceasta este că oamenii își lipesc mai mult inima de bogățiile pământești decât de Mântuitorul și de bogățiile cele sufletești.

În multe chipuri și feluri se poate vedea și azi evanghelia de Duminică. Eu am văzut-o și astăvară într'un sat. Eșiseră domni de la judecătoria în afacerea unui om ce părăse pe altul că s'a băgat cu hotaru pe el. Cel pârât tăgăduia (cu toate că se vedea bine că și-a lărgit hotaru cu strămbu). Atunci judecătorul l-a poftit pe

cel pârât să pună jurământ. Pârâtul a stat puțin pe gânduri (așa cum stă omul din chipul de sus) și apoi odată a pus piciorul pe piatra de hotar și a jurat, sau mai bine zis și-a dat sufletul pentru o bucată de 50 centimetri de pământ (cam cât îi trebuia de groapă). Ca și în chipul de sus, și pe omul acela, evanghelia îl chema să iasă din lăcomie și să plece după Isus, dar lăcomia și diavolul îl îndemna dela spate: «nu te lăsa omule... sporește-ți averea» și omul a ascultat glasul lăcomiei și l-a părăsit pe Isus ... pentru o brazdă de loc.

O, câte fac oamenii să-și sporească averile: joară strămb, înșală, fură, omoară și își vând sufletul în sute de feluri apucați de lăcomia de ași înmulți avuțiile. De aceea zice Isus: «cu anevoie vor intra cei avuți în împărăția lui Dumnezeu».

Cetitorule! La întrebarea «ce voi să fac ca să moștenesc viața de veci», acesta este răspunsul cel bun: să pleci după Hristos, să te pui în slujba lui Hristos cu tot ce ai: cu averea ta, cu banii tăi, cu inima ta, cu ochii tăi, cu mâinile, cu picioarele tale, cu gura, cu vorba, cu scrisul și sfatul tău. Asta înseamnă și să te lapezi de toate patimile și păcatele tale. Dar

sminteala-i tocmai asta că în asemănarea omului din evanghelia, oamenii nu-și pun tot ce au în slujba lui Hristos, nu vreau să se despartă de anumite patimi și plăceri. Sunt mulți creștini foarte evlavioși... până când nu-i vorba de punga și averea lor, dar îndată ce vrei să le deschizi și punga pentru vre o faptă bună, ai gătat. (Tot așa și Români mari și hangoși la vorbă sunt destui, dar când ajunge vorba de bani și jertfe, se face tăcere de mormânt).

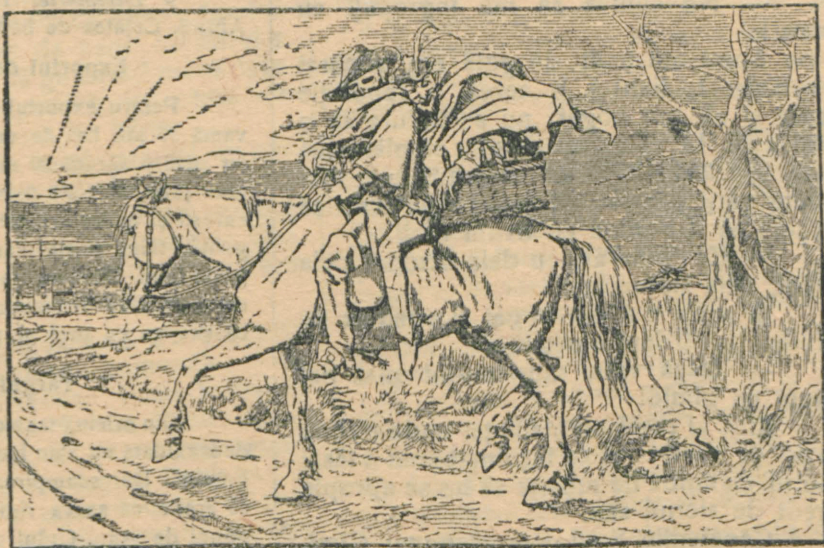
Creștinilor! Moștenitorii împărăției lui Dumnezeu pot fi numai fiii lui Dumnezeu, iar fiii lui Dumnezeu pot fi numai aceia cari l-au primit pe Hristos și trăesc cu Hristos, iar a trăi cu Hristos înseamnă că El este stăpân și poruncitor în casa sufletului nostru. Dar când îl bagi pe cineva stăpân și poruncitor în casa ta, trebuie să-i dai lui cheile dela toate încăperile tale: dela casă, dela cămară, dela lada cu bani, dela pod, podrum... Dacă casa și cămara și lada și punga ta nu se deschid niciodată pentru cei săraci și alte fapte bune, acesta e semnul cel rău că tu nu l-ai primit cu adevărat pe Hristos și evanghelia Lui.

I. Tâlcuitor.

Doi ortaci se întâlniră: dracul și moartea

și așa se sfătuiră: «haida drace să stricăm și să omorăm sufletele oamenilor» zise moartea. «Bucurate, dragă ortace, răspunse dracul, că iată eu am aflat o iscodire cu care vom putea face cele mai minunate isprăvuri. Aici sunt niște găji pe cari le-am umplut cu un fel de beutură. În fiecare glajă am băgat 2—3 picături de otravă și câte o mie de înjurături și blesteme pe cari apoi le-am amestecat bine la olaltă ca să se întărească băutura. Cu acest «negoț» vom leși între oameni. Să vezi, dragă ortace, cum vor da năvală oamenii să ne goliască glăjile. Să auzi cum vor răsuna din gura oamenilor înjurăturile ce le-am băgat eu în glăji. Să vezi cum otrava li va arunca pe oameni în brațele tale. Și pe deasupra cât de mult o să râdem și să ne petrecem de isprăvurile ce le vor face glăjile noastre între oameni»...

Așa se înțeleseră cei doi crai ai întunerecului și peirii sufletești: dracul și moartea și dupăce băgară glăjile într'o corfă se suiră pe o mărtoagă de cal și haida-hai plecară cu negoțul în sat la oameni. Iată-i se văd în chip cum s'apropie de sat și din ce se apropie mai tare, stau să crepe de râs și de voie bună gândindu-se ce se

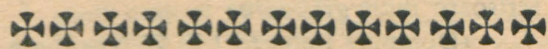
ceriș bogat vor avea între oameni. În numărul viitor, un alt chip va arăta cum «s'au apucat de lucru» cei doi ortaci dupăce au ajuns în sat.

Cetitorule! Beutura și beția este negoțul dracului și a morții.

Cu acest negoț face dracul și moartea cele mai bune isprăvuri și culeg cele mai bogate roduri printre oameni. Toți cei ce se dau după beutură cad în ghiarele dracului și a morții și pe cei mai mulți diavolul li omoară de vii. Bețivul este cu adevărat un mort viu.

Suferi și tu cetitorule de năravul beției? Primește pe Mântuitorul, primește ajutorul și darul Lui și cu acest ajutor hotărăște-te și tu împotriva acestui nărav ce te trage

în mormântul peirii tale sufletești. Intră și tu în oastea noastră ce se luptă sub steagul Domnului Isus împotriva bețiilor, sudalmelor și altor rele cari izvorăsc ca dintr'un izvor din glăjile diavolului și a morții.

Oastea noastră crește.

Stimate Dle Redactor și părinte sufletec. Cetind cu luare aminte multele frumoase învățături din «Lumina Satelor» Vă rog să mă primiți și pe mine ca pe cel mai mic ostaș în oastea celor ce s'au hotărât a scoate răul din sufletul și inima lor.

Mulțumesc lui Dumnezeu celui Atotputernic că a învrednicit pe atâția ostași să se strângă la luptă în contra păcatelor. Dumnezeu să-mi ajute și mie ca să mai atrag și eu pe cineva în această binecuvântată oaste. Să urmăim calea lui Hristos și să nu călcăm cuvântul lui care îl cetim ori de câte ori apare gazeta Dumneavoastă.

Doresc împușinarea răului și înmulțirea binelui. Dumnezeu să ne ajute la toți!

Tataru Simeon,

Oficiul P. T. T. Leova jud. Cahul, Basarabia.

Fi binevenit în oastea noastră, iubitul nostru tovarăș de luptă. Ca orice oștire, așa și oastea noastră crește și se întărește în măsura ce ostașii ei sporesc. Focul din ce crește, dă mai multă lumină și căldură. Așa și oastea noastră din ce crește, va putea imprăști tot mai multă lumină din lumina lui Hristos și foc din focul dragostei creștine precum a zis Isus la evanghelia: «Foc am venit să arunc pe pământ și cât mai mult doresc să fie aprins» (Luca 12, 49). Acest foc să-l împărțim și noi. Dumnezeu să ne ajute!

Plângeri în jurul împărțirii moșilor

— „și strigăm după pământ“.. —

Dăm mai jos o parte din o plângere grăitoare despre multă durere și amărăciune sufletească a plugarilor din Otlaca (județul Arad):

«Bună ziua Domnule redactor. Foarte frumos îți mulțămim că ne sfătuiești să nu mai cheltuim banii noștri umblând pe la București după pământ că Dumneata ne spui că prin consilieri se capătă pământ dar și noi o știm asta numai ascultă Domnule redactor să-ți povestim ce am pățit noi otlăcenii în hotarul țării românești. Noi suntem în comuna noastră la 800 de familii care strigăm după pământ și nu căpătăm. Am făcut rugare în primăvara trecută și o am dus la București în 2 Mai și Domnul ministru ne-a primit bucuros și au și trimis rugarea noastră în 8 Mai la Arad și noi am tot așteptat să ne cheme acum să ne arete pământul dar consilierul nu ne-a mai chemat, și ne-am dus a doua oară la Domnul ministru și sau scărpinat în cap ministru și au zis că nici acum nu la-ți căpătat și ni-o făcut o scrisoare (sămădașiu) la consilierul dela Arad și tot nu au voit să ne deie decât 2 jugăre... și noi ce să facem că suntem gata a părăsi satul nostru și să merem în largul lumii că granița ne omoară cu totul că-i pe hotarul satului...»

Și așa mai departe își pun pe hârtie plângerea lor plugarii din Otlaca. Aceasta nu e bine când mai ales ne gândim că Otlăcanii stau la granița țării unde trebuie să avem un popor mulțumit. În părțile acelea sunt puste grofești destule. De ce nu li se împart mai repede și mai cu dreptate plugarilor români «care strigă după pământ»? De ce nu se fac colonizări, acolo unde avem lipsă de ele?

Cum umblă prețul lânii?

Lâna s'a căutat bine săptămâna trecută. Lâna țurcană spălată s'a vândut la Brașov cu 150 Lei, cea țigae nespălată cu 95 Lei kilogramul. La Făgăraș s'a vândut lâna țigae nespălată cu 80—85, Lei, la Sibiu cu 70—72 Lei, iar în Săcuime cu 95—100 Lei kilogramul. S'a adus multă lâna vopsită și făcută în fir din Germania, după ce la noi în țară numai 2 fabrici avem cari prelucră și vopsesc lâna. — Cea mai căutată este acum lâna toarsă și vopsită.

O fioroasă întâmplare cu moarte de om

— când beția și diavolul sloboade pușca. —

Poșta de eri ne-a adus următoarea scrisoare mult grăitoare:

«Domnule Redactor! În 26 Noemvrie, strața de noapte a satului, Solomon Romu venind seara beat dela cârciumă au intrat într-o șezătoare de femei cu pușca în mână. El a provocat pe femei să-i cânte lui una care să-i placă lui (și dracului!) că de nu le împușcă. Femeile nu i-au îndeplinit voia lui așa după cum poftia el (și diavolul!) Atunci el amenință pe femei cam în glumă cu pușca.

Dar diavolul cel pitulat în beutură știu el ce să lucre așa că tot umblând și mișcând mereu strața cu pușca ce era încărcată, deodată se aude o detunătură groasă care stinse și lampa din casă. Când s'au aprins lampa au fost aflată moartă pe loc fata de 18 ani Bucura Vlădăiean care fusese nimerită prin creerii capului. Cel che fuit astăzi este arestat, fata este perdută, și cei rămași plâng amar.

Din întâmplarea aceasta doi au pierdut (cei rămași după strață și fată) și doi au câștigat jidanul și dracu). Fleisig jidanul este fabricantul spirtului. El câștigă bani, și diavolul suflete.

Vă rog dacă voiți, puneți în foaie întâmplarea dela noi.

Nicolae Nuțiu,
comersant comuna Teșani
p. u. Șinca veche.

Iată iubitorilor creștini și Români ce fel de isprăvuri face diavolul cu ajutorul beuturilor: moarte trupească și sufletească. Cine are urechi de auzit să auză!

Nouă rânduială cu împărțirea moșilor

— se va face în Ardeal. —

Prea multele plângeri și nemulțumiri în jurul împărțirii moșilor din Ardeal se vede că i-au pus pe gânduri și pe deputații liberali. Săptămâna trecută au ținut sfat la București toți deputații și senatorii liberali din Ardeal și în acest sfat la care a luat parte și 4 miniștri, au hotărât următoarele:

Avându-se în vedere faptul că aproape asupra tuturor moșilor expropriate s'a făcut recurs la Comitetul Agrar (s'au expropriat 6835 moșii din cari 5099 au făcut recurs) iar aceste recursuri se isprăvesc foarte încet. (Dela 1 Octomvrie până acum abia s'au isprăvit 183, mai rămânând în judecată 4916 și de va merge tot așa, apoi așteaptă Române pământ!) deputații ardeleni au cerut să se facă pentru Ardeal un al doilea Comitet Agrar, sau cel puțin să se înmulțiască membrii Comitetului Agrar ca să poată judeca mai repede recursurile.

Au mai cerut deputații ardeleni ca acele moșii despre cari nu mai sunt recursuri sau alte pedeci, să fie numai decât împărțite plugarilor. Să se ceară în «ajutor» pantografii (măsurătorii) dela «serviciul geografic al Armatei» așa ca «să se facă în fiecare plasă cel puțin o împărțire pe lună». Sfatul deputaților a mai cerut să li se dea ajutor să facă cât mai multe cooperative, (tovărășii) plugărești, cărora apoi statul să le dea în exploatare (lucrare) paturile de stat (și nu tot jidovilor).

Sfatul a mai cerut ajutor pentru industria și comerțul Ardealului. Miniștrii au făgăduit că vor asculta toate cererile deputaților ardeleni. Vom vedea!

Ce fac Sașii.

Zilele trecute a murit un Sas din Sibiu. Moartea nu întreabă de nume, de limbă, de lege, de stare. Au murit și alții fără să țină socoteală lumea de ei. Dar de acest răposat, s'a vorbit într'un moment mult.

Era un om gras și voinic, trăia bine; se hrănea și se adăpa bine. Și a murit de o moarte grabnică. S'a întors bolnav dela gară, de unde voia să plece cu trenul. I s'a făcut deodată rău, gută. Abia ajuns acasă, moare.

Dar înainte de a-și da obcesul a spus celor din jur:

— Nu cumva să mă îngropați cu preot!

Acest om lovit de gută era supărat pe biserică, fiindcă li cerea o repartiție mare și el, om bogat, nu se îndura să o plătească. Le vine greu Sașilor să plătească repartiție 200—3000 lei, ei cari în cele mai multe părți primiau ajutoare dela biserică necum să o susțină cu banul dării.

— Ce folos am eu dela Biserică dela preot, dela slujba lui!

Și acest om era bogat și cheltuia cu pretinii mulți lei la petrecere.

— Dacă voui muri nu-mi mai bat capul cu nimic!

Însă ai casei au înștiințat unde trebuie cazul de moarte și au înștiințat cum a lăsat mortul cu limbă de moarte să nu se apropie preot de sicriul său.

Căpeteniile Sașilor au răspuns: *Cimiterul e pentru cei morți creștinește, iar el, oae rătăcită în viață n'are loc în cimiter.*

Fără preot se poate îngropa ori unde: pe câmp, în pădure... dar trebuie ascuns dela fața soarelui. Și n'a ajutat nici o intervenție pe niciari.

Acest trup omenesc se osebește de acelea pe care le îngroapă hingherul.

Dumnezeu și credința ne învață că vom învia cu trupurile, pe care preotul le stropește cu vin și le așează spre odihnă, cu crucea la cap, care e semnul biruinții asupra morții. Iar pe satele noastre, unde s'a ivit rătăcirea pocăiților, să se știe că alătura de creștinii cari și-au plecat trupul la odihna de veci — n'au loc pocăiții să-și aducă morții lor.

Cimiterul e loc sfințit prin slujba preoților și prin țărâna în care s'au prefăcut moși de strămoșii noștri, cari n'au căutat

în viață bogății și traiu bun și deșărtăciune ci și-au păzit curăția sufletului și comoara cea scumpă a legii noastre românești.

Să luăm deci aminte. T. Scorobef.

Darurile poporului nostru

— pentru ajutorarea orfanilor. —

Dăm mai departe cu mulțumită publică numele acelor biserici și parohii cari au colectat daruri pentru ajutorarea orfanilor adăpostiți în Orfelinatul bisericii noastre de aici din Sibiu.

13. Protopopiatul Mediaș: Comuna Agărbiciu a colectat 265 Lei. Comuna Ațel 79.80 Lei. Comuna Biertan cu filia Copșa-mare 278 Lei. Comuna Blășel 472 Lei. Comuna Brateiu 202.80 Lei. Comuna Buzd 48 Lei. Comuna Copșa-mică cu filia Proștea-mare 151 Lei. Comuna Elisabetopol cu filia Hoghilag 584 Lei. Comuna Frâna 112.50 Lei. Comuna Hașag 150 Lei. Comuna Hundorj cu filiile Domald, Senereuș, Sântioana și Zagor 105 Lei. Comuna Ilici 49.40 Lei. Comuna Mediaș 709.50 Lei. Comuna Moșna cu filia Nemșa 143.25 Lei. Comuna Moțișdorj cu filia Ibișdorjul-săseșc 107 Lei. Comuna Păucea 90 Lei. Comuna Șaroș 205.50 Lei. Comuna Șeica-mare 563 Lei, 4 ștergare și o măsură. Comuna Veliș 330 Lei. Comuna Vesud 268.50 Lei. Comuna Vorumloc 79.36 Lei. Comuna Tapu 33.25 Lei.

Cum umblă vremea și sămănăturile?

Nici săptămâna trecută n'a mirosit vremea a iarnă, ci mai mult a primăvară. În sfârșit ploaia cea de mult așteptată a sosit. În toată țara a plouat ajutând foarte mult sămănăturilor și pustiind șoarecii. S'a făcut socoata că s'a sămănat mai mult grâu ca anul trecut, cu câteva sute de mii de jugăre. La Peșta a căzut zăpadă de un metru, și la Iași a nins. Someșul s'a revărsat și a înecat satul Sebeșul mare făcând mari pagube.

Peste tot vremea umblă bine, numai negustorii de lemne nu sunt mulțumiți cu vremea cea moale că nu se caută lemnele de foc. Pe voie la toți oamenii cu adevărat nici Dumnezeu drăguțu nu poate face.

Cum umblă târgurile și negoațele.

Târgurile din săptămâna aceasta.

9 Decemvrie. Hălmașiu. 10. Zărând. 11. Abrud, Cetatea de baltă. Ciuc Sângeorgiu.

Exportul de grâu și făină.

Pentru exportul de făină s'a pus taxă de vamă 35 mii Lei de vagon, pentru grâu 25 mii, iar pentru săcară 20 mii de Lei. Impotriva acestor taxe prea mari s'a plâns sfatul plugarilor din București și ei au dreptate, dar s'au plâns și morile pentru făină și ele n'au dreptate că au cumpărat grăul estin. Ministrul le-a și spus morarilor că deocamdată taxa de export la făină n'o schimbă după ce știe cu ce preț se plătește făina în alte țări.

Târgul bucatelor.

Din pricina taxelor de export cam prea mari, deocamdată nu s'au făcut mari schimbări în prețul grăului. Dar scumpirea totuși a pornit înainte și se crede că se va ridica până la 50 mii Lei vagonul de grâu. Grăul a ajuns pe unele locuri din Vechiul Regat și până la 45 mii Lei vagonul și dela 40 mii de Lei vagonul în sus, mai jos nu. Fasolea s'a ridicat până la 115 mii Lei vagonul. La noi în Ardeal, exportul de grâu n'a făcut schimbări. Prețurile stau tot cam așa, ba încă în unele locuri au mai slăbit puțin.

Târgul vitelor.

Încă se ține moale din pricina taxelor prea mari pentru export. Taxa de export de 8000 Lei de cap de vită înseamnă pentru o vită cu o greutate de 500 de kilograme, o sarcină de 16 Lei de kilogram de carne vie. Această taxă prea mare duce acolo că se cumpără numai vitele cele grase pentru export, și în țară rămân cele slabe. Mai bună ar fi o taxă de vamă după greutatea vitelor și nu după cap, că-i mare deosebire între cap și cap de vită, întocmai ca și între cap și cap de om.

Improprietărea cu loturi de casă în Sibiu.

În afacerea improprietării cu loturi de case în Sibiu, adunarea din 25 Nov. a ales un comitet de 12 membri, cari să apere interesele Românilor.

Pentru darea de informațiuni mai detaliate s'a înființat un birou special sub conducerea dlui Ioan Iliu, prim-notar județan, care va sta la dispoziția publicului român în camera Nr. 12 din casele județului (strada Șaguna Nr. 10, et. I.) începând cu ziua de 3 Decembrie a. c. între orele 3—6 după amiază. Tot prin acest birou se întocmesc și eventualele cereri către forurile în drept pentru loturi de casă.

Publicul român sibian este invitat în interesul propriu a se prezenta la acest birou de informațiuni cu toată graba, pentru a lua informațiunile ce îl privesc în chestiune.

Știrile săptămânei.

Primele pentru sămănatul grâului se vor plăti din taxele de export puse pe făină. Ministrului de finanțe i s'a dat împuternicire să plătească 80 milioane în plata primelor de 200 Lei pentru hectarul de loc sămănat cu grâu în toamna anului 1922. Pe lângă aceste 80 milioane, mai trebuiesc încă 450 milioane după ce s'au sămănat atunci peste 2 milioane și $\frac{1}{2}$ hectare. Acești bani se vor scoate din taxele puse pe exportul de făină (adecă tot cam din punga plugarilor că tot din plugul lor iese și făina). Vor trebui să se exporteze cam 14 mii vagoane de făină.

Cât au plătit plugarii până acum în prețul pământului ce li s'a dat? După înșuștarile sose până acum din țară la ministrul de finanțe, plugarii au plătit până acum sunta de 564 milioane de Lei în prețul pământului ce li s'a dat de Reforma Agrară.

Cine are seamă, bine face dacă și plătește moșioara ce i s'a dat acum când banii sunt mai ieftini. S'ar putea întâmpla să se mai scumpească banii și atunci datoria va fi mai grea și mai greu de plătit.

Guvernul nu va mai spori banii. Băncile cele mari, în frunte cu jidovul Moritz Blanck, s'au înfătoșat la ministrul de finanțe, V. Brătianu, și au cerut să se tipărească bani mai mulți de hârtie, fiindcă băncile sufăr de lipsă de bani. Ministrul a declarat sus și tare că guvernul nu va face acest lucru, ci dimpotrivă va căuta să împutinzeze mereu banii de hârtie.

În afacerea asta toată țara stă cu părerea ministrului, pentru că dacă am porni și noi mașinile de tipărit bani am ajunge și noi cu banii pe urmele Nemților. Guvernul din Jugoslavia încă a hotărât tot așa că nu sporește banii de hârtie.

Granița cu Jugoslavia s'a staverit așa că România primește comunele: Jmbolia, Ianu, Băba-veche, Pusta-Verestur, Comloșul mic, Vecea, Cenei, Uvar, Soka, Iamul mare, Lătunaș, iar Jugoslavia capătă dela noi comunele Madoș și Pardan. În Jmbolia s'a ținut o mare adunare de protestare împotriva alipirii orașului la țara noastră. Schimbarea se va începe la 15 Decembrie a. c. și se va găta la 24 Martie 1924. În acest restimp nu vor incasa dări nici Sărbii nici Români în comunele ce vor ajunge la schimb. Nici recvirări nu vor fi.

Plugarii din Dobrogea au cerut micșorarea aranzii de grâu după aranzile forțate. Precum se știe după aranzile forțate statul cere 200 kgrame grâu la hectar. Unde pământurile bune nu e mult, dar unde-s slabe e prea mult. Plugarii din Dobrogea (prin tovărășia, sindicatul lor din Constanța) au făcut rugare să li se scadă această arândă, arătând că plugarii nu pot plăti această arândă fiind pământul lor mai slab. Ministrul a aprobat ca arândă să se scoboare dela 200 kgrame în jos după felul pământului.

Acest lucru s'ar cere și prin alte părți.

La Palestina pleacă... Români, nu jidanii. În vremea din urmă s'au ivit agenți (adecă jidovi) cari îndeamnă pe muncitorii din Bănat să plece la Palestina că acolo-s plăți mai bune. Acești jidovi îi trimit pe bieții oameni la o moarte sigură pentru că oamenii de pe la noi nu pot purta clima dogoritoare din acele părți.

Sărace Române, ai ajuns să te trimeată jidovul în Palestina lui, în vreme ce toți perciunații de prin Galiția și alte țări se așează în țara ta și își fac din ea o Palestină dulce și plăcută pentru ei!

Profeții despre sfârșitul lumii, sau când învățații n'au ce lucra. Un gromovnicar (astronom) învățat din Anglia profetește că se va sfârși lumea la 4 Febr. 1924. În ziua aceea, zice învățatul va fi un grozav uragan care va răscoli mările și le va arunca peste pământ și oameni. Astfel de profeții s'au mai făcut destule (și când cu cometa Hălujă), dar lumea stă pe loc căci așa scrie la Evanghelie «iar despre ziua aceea nimeni nu știe, nici îngerii în cer, nici Fiul, fără numai Tatăl» (Marcu 13, 23). O singură profeție par'că se arată a fi adevărată: aceea că de o vreme încoace vremile și oamenii merg par'că mai repede spre un sfârșit al lumii. «Și pentru înmulțirea fărădelegilor se va răci iubirea multora... și se vor urî (oamenii) unii pe alții» zicea Isus (Mateiu 24, 10, 11) despre semnele sfârșitului și aceste *semne sufletești* par'că de fapt se și împlinesc mereu.

Trăznetul a ars gospodăria unui plugar... la sfârșitul lui Noemvrie. Vremea de acum cu adevărat face minuni vrednice de a fi puse la răvaș prin cărțile din strana bisericii cum se făcea mai demult. Așa s'a întâmplat că în una din nopțile trecute a dat o furtună cu ploaie, tunete și fulgere în comuna Hălmagiu (jud. Arad) Din furtună s'a desprins și un trăznet care a aprins și a ars casa economului Gheorghe Olariu. Omul și familia a scăpat aflându-se în vremea furtunii în pridvorul casei.

Exproprierea pădurilor. Comitetul Agrar dela București acum a început a cerceta (studia) modurile după cari se vor face în Ardeal exproprierea de pădure amăsurat prevederilor din Legea Agrară. Ar fi de dorit să ia parte la aceste studieri cât mai mulți ardeleni cunoscători ai împrejurărilor dela noi.

Comunicat. Inspectoratul Muncii Sibiu atrage atențiunea tuturor întreprinderilor și particularilor să nu mai angajeze în serviciu supuși streini înainte de a se adresa acestui Inspectorat pentru a li se pune la dispoziție supuși români. În caz contrar acest Inspector nu va putea da avizul său favorabil pentru rămânerea în țară a supușilor streini. Inspector Central: *Mateiu Voileanu*.

O minune din zilele noastre. O călugăriță cu numele Thereza-Maria, dintr'o mănăstire din Franța după ce 23 de ani a umblat tot în cărji și a stat tot sub grijă de doftor, acum la începutul lui Octomvrie deodată și-a aruncat cărjile și a început o umbla spre marea uimire a celorlate călugărițe și a doftorului care-i cunoștea boala. S'a vindecat într'o clipă ca prin minune. Doftorul a rămas și el cu gura căscată și despre această minune a făcut o scrisoare prin care adeverește în ce fel de boală cumplită suferea călugărița și cum s'a vindecat fără doftor și doftorie.

Călugărița s'a vindecat prin credință și rugăciune spre adevărea cuvintelor lui Isus din evanghelie: «Toate sunt cu putință celui ce crede», «credința mută și munții». Și astfel de minuni face credința cea adevărată nu numai în oasele și picioarele oamenilor, ci și în sufletul lor. Prin credință se pot tămădui și azi cei cu sufletul slăbănogit și bolnav.

Se face bumbacul și la noi? Un șvab din Bănat a sămănat de încercare bumbac și spune că a avut o roadă bună și el crede că în Bănat s'ar putea face și această plantă atât de folositoare. Încercări de a cultiva bumbac s'au făcut și în Ungaria, dar până acum n'au dat rezultat bun. Bumbacul sămănat în pământ bine gunoît a crescut foarte bine, dar n'a înflorit la vreme. Abia a înflorit în August în loc de Iulie și așa n'a mai fost vreme pentru coacerea bumbacului. În anul viitor se vor face noue încercări.

Conferințele „Asociațiunii” în Sibiu. Duminică în 9 Decembrie este la rând conferința dlui I. Bratu, inspector al învăț. în sala de gimnastică a liceului, «Experiențe din fizica modernă».

Dreptul văduvelor de războiu a merge pe tren cu preț scăzut se poate câștiga așa (pentru cele ce nu-l au) că văduva își înaintează la Oficiul Național I. O. V. din București actele de penziune, sau copie de pe ele, împreună cu fotografia și odată cu aceste și dovadă dela primăria comunală că nu s'au căsătorit.

Oficiul I. O. V. (care are cântălarie în fiecare capitală de județ) dă de știre că cele ce au carnet (drepturile câștigate) trebuie să și-le înoiască în fiecare an, alăturând atestatul comunal că nu s'au căsătorit. Reducerea pe tren este de 75%, adecă numai 25 la sută plătesc văduvele. Cele ce n'au acest drept să și-l câștige.

La înnoirea carnetelor, invalizii vor atătura biletul de reformă.

Pe o muiere beată au mâncat-o porcii. Un lucru grozav s'a petrecut în comuna Crihalma (lângă Brașov). O bătrână din sat (de 72 de ani), apucase în prietinie mare cu glăjuța. Zilele trecute, bătrânul ei ducându-se în pădure după lemne, bătrâna se slobozi la glăjuță și tot beu la rachie până ce umblând să iasă afară se rostogoli în mijlocul curții amestecată ca tunul. Atunci dracul s'apucă și scorni porcii din cocină (cotet) și cum porcii erau lihnii de foame (că bătrâna nu le dăduse nimic) și umblau tot volbură să găsească ceva de mâncare, se apropiară și de bătrână, care tocmai atunci borăse (vârșase) de răutatea beuturii. Porcii s'apucară de vârsătură și după ce gătără, odată săriră la obrazul bătrâni și într'o clipeală din obraz și din cap rămaseră numai oasele (scăfăria) de credeai că i moartea cea tipărită prin cărți.

Pe când oamenii aflară isprava porcilor, bătrâna murise de mult. Iată, iubitorilor cetitori, cumplita isprăvuri ce le fac cei 2 ortaci, dracul și moartea cu ajutorul beuturilor!

O Palestină a jidovilor începe a se face țara noastră. Din toate părțile se strecoară în țară la noi puhoiul jidovilor, de par'că aici-i țara făgăduinții lor. Până acum știam că mai ales Moldova, Bucovina și Maramurașul sunt mai greu atacate de această muscă columbacă, dar acum primejdia cuprinde și Ardealul. Așa spre pildă, gazeta «Țara Noastră» dela Cluj arată că în frunțașă comună Huedin, de lângă Cluj, sunt 2000 locuitori de jidovi și pe lângă aștia au mai venit încă 230 familii din Austria, Germania, Polonia, în frunte cu un rabin ce a deschis școală de «Talmud» (în care învață cum trebuie creștinii urâți și subjuogați de jidovi). În întreg Huedinul nu sunt decât 2 comercianți creștini, ceilalți toți jidovi. Din 37 de crășmari, 18 sunt jidovi. Un jidov are 3 licențe, iar dintre invalizii de războiu numai 2 au putut cu mare greu să-și capete drept. Și-apoi să mai zică cineva că n'au drept iubii nostri studenți cu miscarea lor!

La fondul Victor și Eugenia Tordășianu pentru înzestrarea fetelor sărace, dar cu alipire către «Reuniunea meseriașilor români din Sibiu» a binevoit a colecta vornicul ospetelor, Ioan Imbăruș, 107 Lei dela nuntașii tinerilor Ionel Oprîș cu Elena Barișiu. Pentru prinos mulțumește

Comitetul.

Rânduială nouă cu emigrările și imigrările. Pe lângă ministerul muncii s'a alcătuit o comisie care va avea însărcinarea să stăverească din nou condițiile de emigrare și imigrare, adecă de eșire a oamenilor noștri din țară și de intrare a străinilor în țară. Comisia va avea și însărcinarea să scape pe oameni de înșelăciunile ce le fac agenții și agenturile vapoarelor. În vremea din urmă au fost arestați o mulțime de agenți cari au înșelat pe unii din ceice voiau să emigreze, așa că au fugit cu banii lor. Pe alții i-au dus până la vapor și i-au lăsat acolo în știrea Domnului și iarăși pe alții i-au înfundat în clasa cea din urmă și mai rea a vaporului cu toate că oamenii plățiseră o clasă mai bună. Feriți-vă de agenții înșelători!

Cine stie ceva? Despre Zugführer (sergent) Ilie Ale-
man din Săsciori, plasa Sebeșul-săsesc, plecat pe
câmpul de luptă în Iulie 1916 cu 5/XXII Marsch-
Komp. a Inf. Regmt. 103, Feldpost Nr. 350, este
rugat a scrie îndureratei mame Domnina Aleman
în sus zisa comună. (181) 1-1

BILIARD

În perfectă stare cu tacuri, popice
și 3 bile de fildes vinde ieftin

Popescu,

(183) 1-2 Sibiu, strada Gușteritei Nr. 32.

Nr. 9154/1923 Epitr.

(171) 3-3

CONCURS.

La Consistorul arhidiecezan din Sibiu este
vacant un post de cancelist împreună cu următoarele
retribuțiuni lunare:

Salariu de bază	Lei 450-
Indemnizație de chirie	„ 90-
Indemnizație de scumpete	„ 750-
Spor de scumpete	„ 200-
Total	Lei 1,490-

Doritorii de a reflecta la acest post (numai
bărbați) să-și înainteze cererile lor scrise cu mâna
proprie Consistorului arhidiecezan în Sibiu până
în 4/17 Decembrie a. c. provăzute cu certificat de
botez, certificat școlar și eventuale certificate de
serviciu.

Sibiu, 1/14 Noembrie 1923.

Consistorul arhidiecezan.

POTIRE, SFEȘNICE,
CANDELE, CADELNIȚE etc.

◆ arginteză ◆

„METAGA“ R. GLATZ,

Sibiu, str. Dumbrăvii Nr. 1,

unde se primește și de nichelat, alămit,
arămit, ascidat etc. (182) 1-2

ATELIER SPECIAL DE PICTURI DE FIRME

precum și specialități de lu-
struire de mobile și binale
în colorii de ulei, lac și Email.

(63) 25-25 **N. Tălmăcean,**
Sibiu, strada Mitropoliei 30.

Cumpăr tot felul de lu-
cruri găsite în
pământ cu lucrările săpatului și
grăpatului etc., ca bani vechi (co-
mori), lucruri de aur, argint,
aramă, precum și petri scrise,
ciocane de piatră și bronz.

Nu aruncați nimica!

Aduceți tot ce găsiți
la adresa:

IOAN CANDREA

furneșorul Curții Regale Române

Sibiu, strada Regina Maria 41.

Reclama e sufletul comerțului.

SPUNETI

Intotdeauna când comandați sau
cumpărați ceva, că ați citit inse-
ratul sau publicația în „LUMINA
SATELOR“ din Sibiu, strada
Mitropoliei Nr. 45.

Pentru copii cei orbi.

În Institutul de orbi al statului din Sâncraiu,
poșta Aiud (jud. Alba de Jos) se primesc copii
orbi de ambele sexe în etate de 8-19 ani.

Informațiuni de primire se dau de către
Direcțiunea institutului mai sus numit.

Onorate gospodine!

Ceaiul bun cere totdeauna **prăjituri potrivite ceaiului:**
Se găsesc zilnic, proaspete, la Stattin. Vizitați în Sibiu, strada
Honterus Nr. 8, prăvălia „**La Regele Bomboanelor**“. (184) 1-1

Ghete pentru dame

de Bocs sau Schavrou cu vârf de lac Prețul.

384 Lei

Afară de acestea se mai află și ghete pentru bărbați și copii cu prețuri convenabile.
Șoșoni, galoși și pantofi de casă: mare depozit.

H. Friedmann, str. Tribunalului Nr. 16

(în curte la stânga sub poartă, ușa I.)

(178) 2-2

Am onoare a atrage atențiunea Onor. public din Sibiu și jur asupra întreprinderii
mele de

POMPE FUNEBRE

SIBIU, strada Horia (Faurului) Nr. 1

și asupra depozitului bogat asortat cu toți articlii necesari pentru înmormântări dela
cele mai pompoase până la cele mai simple cu prețuri convenabile.

Oferindu-mi serviciul prompt și conștientios rog Onor. public pentru binevoitorul sprijin.

(66) 15-

Cu stimă: **Victor Kremer,**
întreprinzător de pompe funebre.

Altoi de vie americană

splendid dezvoltate, cu rădăcini, soiurile cele mai distinse, atât pentru struguri de masă (admi-
rabil articol de vânzare), cât și soiuri de vin: Rizling, mușcatel etc. etc.

→ Se găsesc de vânzare în pepiniera de vițe de vie nobilă dela ←

DOMENIUL ROMANESC DIN BOBALNA
(lângă Orăștie), proprietatea dlui **DR. AUREL VLAD.**

Pentru primăvară are la îndemână jumătate milion altoi, soiuri alese.

Deși peronospora a potopit și în anul de față pe alocurea școli întregi de altoi, la
Bobalna, fiind foarte bine îngrijite, nu le-a făcut nici o stricăciune. Altoile sunt
foarte frumoase și pline de vieață.

— La cerere se trimite Catalogul cu prețuri și îndrumări practice! —

Adresați-Vă cu încredere deplină la:

„**Domeniul din Bobalna**“ al dlui **DR. A. VLAD,**

Bobalna, p. Orăștie (jud. Hunedoara).

NB. Pentru vierii din Ardeal e îndeosebi cel mai potrivit izvor de cumpărat vițe
de vie, fiind vițele din pepinierele din Bobalna, crescute și deprinse cu clima deluroasă arde-
lenească. La șes, firește, le merge cu atât mai bine. (180) 1-17

Prima fabrică română de stampile

Oct. L. Vestemean

Sibiu, str. Tribunei Nr. 14.

Execută tot felul de stampile
din cauciuc, diferite meda-
lioane, precum și sigile din me-
tal pentru sigilarea în ceară,
mașini de numerotat și cu data
zilei din metal și orice lucrări
ce se țin de branșa aceasta.

Comandele să se adreseze
la „**Librăria arhidiecezană**“,
Sibiu, str. Mitropoliei Nr. 45
sau direct la fabrică. (102) 11-

